

Dosarul nr. 2ra-208/2022
2-19084290-01-2ra-17022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (O. Parfeni)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, I. Dutca, A. Malii)

Î N C H E I E R E

15 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/218,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/218 împotriva Galinei Donea, Ion Donea, Ion Ion Donea cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 03 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 19 martie 2019, SA „Termoelectrica”, a depus cerere de chemare în judecată în interesele APLP nr. 54/218 împotriva Galinei Donea, Ion Donea, Ion Ion Donea cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei pentru consumul energiei termice în mărime de 7 464,48 de lei, a taxei de stat în mărime de 270 de lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza contului personal, deschis la APLP nr. 54/218 pe numele pârâților, ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale, pârâții Galina Donea, Ion Donea, Ion Ion Donea, domiciliați în apartamentul x din str. Xxxx, pe perioada ianuarie 2011 - ianuarie 2019, au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 7 464,48 de lei.

A indicat că, potrivit art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

În conformitate cu prevederile art. 51 alin. (4) din Legea nr. 75 din 30.04.2015 cu privire la locuințe, plata pentru serviciile prestate necontorizate în locuință se efectuează-conform indicatorilor contoarelor instalate la bloc și se repartizează de către administrator pentru fiecare locuință necontorizată în funcție de suprafața ei totală.

Potrivit pct. 17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin HG nr. 191 din 19.02.2002, plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori gestionari sau prestatorii de servicii.

A menționat că, proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc achită plățile pentru serviciile prestate în luna precedentă până la data indicată în factura de plată.

Prin încheierea din 09 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, menținută prin decizia din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea pârâților Galina Donea, Ion Donea, Ion Ion Donea privind excepția de tardivitate, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele APLP nr. 54/218 împotriva Galinei Donea, Ion Donea, Ion Ion Donea cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 4 021,64 de lei, formată pentru perioada ianuarie 2011 - februarie 2016, fiind respinsă ca tardivă.

Prin hotărârea din 18 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis acțiunea oblică înaintată de SA „Termoelectrica”, în interesele APLP nr. 54/218 împotriva Galinei Donea, Ion Donea, Ion Ion Donea cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, fiind încasată din contul pârâților Galina Donea, Ion Donea, Ion Ion Donea, în mod solidar, în beneficiul APLP nr. 54/218 suma de 3 442,84 de lei cu titlu de datorie pentru serviciile comunale de energie termică pentru perioada martie 2016 – ianuarie 2019 și cheltuielile de judecată în beneficiul SA „Termoelectrica” în sumă de 270 de lei, suportate pentru achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii.

S-a încasat din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul Galinei Donea Ion, Donea, Ion Ion Donea cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2 000 de lei.

Prin decizia din 03 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SA „Termoelectrica” și s-a menținut hotărârea din 18 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru justa soluționare a cauzei fiind stabilite și elucidate pe deplin, iar probelor prezentate li s-a dat o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, hotărârea fiind una legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Instanța de apel a reținut că SA „Termoelectrica” și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de fond, doar în partea prin care s-a admis cererea pârâtei Galina

Donea cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică, astfel Colegiul urmând să dea apreciere hotărârii contestate doar în această parte, procedând în corespundere cu principiul examinării cauzei în limitele pretențiilor invocate în cererea de apel și a principiului disponibilității părților de a alege modalitatea de apărare a drepturilor și intereselor sale, potrivit art. art. 27 și 373 din Codul de procedură civilă. În rest soluția instanței de fond, nefiind contestată de părți, se prezumă a fi corectă și legală, instanța de apel neavând temeiuri legale și obiective de a interveni.

Instanța de apel a reținut că, în cadrul examinării prezentei cauze, pârâta/intimata Galina Donea a beneficiat de serviciile juridice prestate de avocatul Ghenadie Pascari, acesta fiind împuternicit prin mandatul avocațial nr. 1353940 din 12.08.2019, de a reprezenta interesele pârâtei în instanța de judecată (f.d. 44), iar conform bonului de plată seria QL nr. 313030 din 12.08.2019, pentru serviciile de asistență juridică prestate, Donea Galina a achitat suma de 3 000 de lei (f.d.45).

Având în vedere că cererea pârâtei privind excepția de tardivitate în partea sumei de 4 021,64 de lei a fost admisă, acțiunea reclamantei fiind respinsă ca tardivă în partea ce ține de perioada ianuarie 2011 - februarie 2016, instanța de apel a considerat justă concluzia primei instanțe privind admiterea parțială a cererii cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică și încasarea din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul Galinei Donea a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2 000 de lei or, aceste cheltuieli sunt necesare și rezonabile.

Totodată, instanța de apel a considerat că, instanța ierarhic inferioară, just a conchis că, cheltuielile de asistență juridică urmează a fi încasate de la SA „Termoelectrica”, aceasta având calitatea procesuală de reclamant în litigiul dedus judecătii.

La 24 ianuarie 2022, SA „Termoelectrica”, în interesele APLP nr. 54/218 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie respinsă cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2000 de lei.

În motivarea recursului SA „Termoelectrica”, în interesele APLP nr. 54/218 și-a manifestat dezacordul cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare menționând că, complexitatea cauzei și volumul de muncă depus de reprezentantul pârâtului, avocatul Ghenadie Pascari, onorariul avocațial de 2 000 de lei solicitat de către pârât este unul nerezonabil.

A indicat că partea adversă urma să prezinte și alte probe, precum: dovada suportării cheltuielilor solicitate (cec; descifrări a transferurilor bancare ș.a.), contractul de asistență juridică, borderoul de activitate a reprezentantului intimitei.

Recurentul consideră că aportul avocatului, timpul și munca depusă în cadrul examinării cauzei per ansamblu - nu poate fi evaluată ca fiind una necesară. Or, toate cererile înaintate în cadrul procesului, inclusiv referința - au fost semnate de către copîrîții Donea nemijlocit, iar toate probele prezentate de către Galina Donea fiind certificate de către ea în mod personal. Totodată, susținând poziția invocată de către Galina Donea în conținutul referinței, avocatul ultimei doar a reiterat succint argumentele tratate în referință. Partea adversă nu a prezentat nici contractul de asistență juridică, nici raportul de activitate a avocatului, în urma căruia s-ar putea fi posibil de stabilit aportul avocatului în vederea reprezentării intereselor intimitei Galina Donea în lipsa unui borderou/raport de activitate - este imposibil de stabilit

nivelul real a efortului și muncii depuse de către avocat pe marginea examinării cauzei.

Recurentul susține că instanța de apel, fără a determina și aprecia toate circumstanțele cauzei, a interpretat eronat prevederile art. 94 alin. (1) și art. 96 alin. (1) și alin. (1¹) din Codul de procedură civilă, în partea ce ține de determinarea justă a subiectului care trebuie să compenseze cheltuielile de asistență juridică la caz.

În altă ordine de idei, cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 2 000 de lei urmau a fi încasate din contul reclamantei APLP nr. 54/218, în interesele căreia a fost inițiată prezenta acțiune oblică. Or, datoria pentru energia termică care a fost prescrisă parțial, este datoria intimaților față de APLP nr. 54/218 și nici într-un caz nu reprezintă datoria intimaților față de SA „Termoelectrica”.

Recurentul a menționat că, SA „Termoelectrica” nu este parte la raporturile stabilite între APLP nr. 54/218 și Galina Donea, totodată SA „Termoelectrica” nu se află în raporturi juridice or, SA „Termoelectrica” nu poate avea calitatea de reclamant în acțiunile privind încasarea datoriilor de la consumatorii finali din sectorul rezidențial, deoarece nu are încheiate contracte directe cu consumatorii de energie termică. Între acești subiecți - furnizor și persoane fizice consumatori finali, lipsește legătura juridică și ca rezultat lipsește raportul material litigios or, SA „Termoelectrica” nu este titular al dreptului încălcat. Iar gestionarul fondului locativ este titularul dreptului încălcat, care la rândul său, poate avea calitatea de reclamant în litigiile cu persoanele fizice, care nu-și onorează obligațiile de achitare a serviciilor comunale.

La 17 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de SA „Termoelectrica”, în interesele APLP nr. 54/218, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 183).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 03 noiembrie 2021.

La 17 ianuarie 2022 a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 172, 173).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 24 ianuarie 2022, astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/218, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/218.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

judecători

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh